

findes mange Eiendomme, der i intet Væsentligt adstille sig fra Huse paa Landet, ikke synes os at være tilsværlig Grund til at indskrænke de paa-tenkte Foreningers Virksomhed blot til Landsoagnene. Paa Grund af den Grændse, der er sat for Værdien af de Eiendomme, der kunne optages i Foreningen, vil det dog altid kun være et forsvindende Antal af de egentlige Kjøbstadeiendomme, om hvis Optagelse der kan blive Spørgsmaal. Vi tillade os derfor at foreslaa, at Ordene „paa Landet“ i Lovforslagets §. 1 og i Overkriften udgaa (se Endringsforslag Nr. 1).

Jeg (Mourier-Petersen) kan i det Væsentlige tiltræde de Betragtninger, der ere gjorte gjældende af Mindretallet mod nærværende Lovforslags Princip i det Hele taget, men ligeoverfor Indenrigsministerens bestemte Erklæring, at han maa anse det nødvendigt, at der for de smaa Eiendomsbesiddere paa Landet gives en lettere og billigere Udgang til Laan, end nu er Tilfældet, tør jeg ikke paatage mig Ansvar for at fraraade denne Lov, og da det under en saadan Forudsætning er nødvendigt, at de eventuelle Kreditforeningsobligationer faae tilsværlig Sikkerhed for at opnaa en antagelig Kurs, og da jeg ikke kan være enig med Mindretallet i, at dette vil ske, naar Statsgarantien indskrænkes paa den af samme foreslaaede Maadefølgende Endringsforslag Nr. 3 f. til §. 2, ser jeg ingen anden Udvei end at udstrække Statsgarantien, saaledes som af Regjeringen i Forbindelse med Flertallets Endringsforslag Nr. 9 er foreslaaet, hvorved der dog er sat en Grændse for en yderligere Garantibyde for Staten.

Flertallet skal ikke komme bybere ind paa den Betragtning, Mindretallet anfører i Begyndelsen af sin Udtalelse, nemlig at det er at forudsæ, at den Laanvirksomhed, der er tiltænkt de omspurgte Kreditforeninger, vil være forbunden med langt hyppigere Laan, end de bestaaende Kreditforeninger ere udsatte for, samt at Administrationsomkostningerne ville blive saa store, at deraf maa opstaa en for Laantagerne meget sødelig Byrde, efter som Mindretallet ikke af disse Grund fraraader at gaa ind paa det foreliggende Forslag, men man maa dog, hvad den førstnævnte Betænkelighed angaar, bemærke, at de bestaaende Kreditforeninger udlaane indtil $\frac{1}{5}$ Dele af Eiendommens Taxationsværdi, hvorimod der ifølge Lovforslaget ikke maa udlaanes mere end Halvdelen af Taxationsværdien; dette er en forholdsvis væsentlig Indskrænkning, og man skjønner derfor ikke, naar Taxationerne iøvrigt ordnes paa en fornuftig Maade, at der er Grund til at befrygte, at Sikkerheden vil blive mindre god. S. Pedersen gjør hertil den yderligere Bemærkning, at han maa anbefale en større Indskrænkning, f. Ex. indtil $\frac{1}{3}$ af Taxationsværdien, for de Laan-

føgere, hvis Jordtilliggende ikke svarer til 2 Skpr. Land boniteret Areal, men han har ikke filllet noget Endringsforslag, da Spørgsmaalet formentlig vil blive taget i Betragtning ved Statuternes Affattelse.

Naar Mindretallet formener med Hensyn til Begrændsningen af Statsgarantien og det solidariske Ansvar at kunne gaa en anden Veie end Flertallet, er det Flertallets Opfattelse, at Garantien Diemed, at holde Foreningens Forskrivninger i passende Kurs, paa ingen Maade vil naas derved, at Statskassen stiller et Beløb af 10,000 Kr. til Foreningens Naadighed (Endringsforslaget Nr. 3 f.), og dette faa meget mindre, naar dette Tilbud sættes i Forbindelse med det spækkende Tillæg (Endringsforslag Nr. 10), at Kreditforeningens Virksomhed kan standses eller i alt Fald væsentlig lammes, saasnart den enten tager imod disse 10,000 Kr. eller gjør Brug af sin Ret til at paalægge Sinteresenterne noget Bidrag til Opfyldelse af den solidariske Ansvarlighed.

Undertegnede Nielsen og S. Pedersen ville anse det for heldigt, at Gien af Eiendomme, hvis Taxationsværdi ikke overstiger 3,000 Kr., hvad omtrent svarer til Værdien af en Huslod, hvorpaa holdes 2 Skpr, maatte faae Udgang til at optages som Sinteresenter i Foreningen, idet vi formene, at Risikoen ved Statsgarantien for det større Beløb, Foreningen derved vil komme til at omfatte, ikke vil forøges, men snarere formindstes ved Tilgangen af værdifuldere Eiendomme, som yde bedre Pantestikkerhed. Vi stille derfor Endringsforslaget Nr. 14.

Til de øvrige mindre væsentlige Endringsforslag, den ere filllede af hele Udvalget, forbeholdes mundtlig Motivering.

S. Spenholt til Foranstaaende stilles altsaa følgende Forslag:

1) Endringsforslag: Af Larsen, Møller og Ussing.

1) § 1. Udgaar Ordene „paa Landet“. Vedtages dette, udgaa ligeledes i Overkriften Ordene „paa Landet“.

2) Litra b. og c. udgaa, og istedetfor sættes:

b) at Statskassen refunderer Omkostningerne ved de nedenfor i § 4 c. omhandlede Taxationer, forsaavidt Laanene effektiveres.

Vedtages dette Endringsforslag, rettes de efterfølgende Litra.